

CONTENCIOSUL ADMINISTRATIV

- CURS UNIVERSITAR -

Prof.univ.dr. CONSTANȚA CĂLINOIU
Conf.univ.dr. GABRIEL MOINESCU

CONTENCIOSUL ADMINISTRATIV

- CURS UNIVERSITAR -

EDITURA UNIVERSITARĂ
București

Coperta: Angelica Mălăescu

Copyright © 2011
Editura Universitară
Director: Vasile Muscalu
B-dul Nicolae Bălcescu 27-33,
sect. 1, București.
Tel./Fax. (021) 315.32.47 / 319.67.27
www.editurauniversitara.ro.
e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

EDITURĂ RECUNOSCUTĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL
CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR
(C.N.C.S.I.S.)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CĂLINOIU, CONSTANȚA

Contenciosul administrativ : curs universitar /
Constanța Călinoiu, Gabriel Moinescu. - București :
Editura Universitară, 2011
Bibliogr.
ISBN 978-606-591-125-3

I. Moinescu, Gabriel

351.95(498)(075.8)

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate Editurii Universitare.

Distribuție: tel/fax: (021) 315.32.47
(021) 319.67.27
comenzi@editurauniversitara.ro

ISBN 978-606-591-125-3

CUPRINS

CAP.1 SPECIFICUL ACTIVITĂȚII ADMINISTRAȚIEI PUBLICE	9
1. Noțiuni introductive	9
2. Obiectul administrației publice	11
3. Legăturile administrației publice cu alte structuri statale ...	12
4. Funcțiile administrației publice	13
5. Conținutul administrației publice	15
CAP. 2 ASPECTE GENERALE PRIVIND CONTROLUL ACTIVITĂȚII ADMINISTRAȚIEI PUBLICE	18
<i>SECȚIUNEA 1 – NOȚIUNEA ȘI SPECIFICUL CONTROLULUI ACTIVITĂȚII ADMINISTRAȚIEI PUBLICE</i>	18
1. Noțiunea controlului	18
2. Obiectivele controlului	20
3. Formele controlului activității administrației publice	21
<i>SECȚIUNEA 2 - NATURA ACTIVITĂȚILOR DE CONTROL..</i>	25
<i>SECȚIUNEA 3 - EFECTELE CONTROLULUI ADMINISTRATIV</i>	28
CAP. 3 FORMELE DE REALIZARE A ACTIVITĂȚII ADMINISTRAȚIEI PUBLICE	30
1. Noțiunea operațiunilor administrative și a operațiunilor materiale	30
2. Noțiunea de act administrativ	32
3. Noțiunea contractului administrativ	43
CAP. 4 RECURSURILE ADMINISTRATIVE	48
1. Recursul administrativ	48
2. Recursul neierarhic (grațios)	48
3. Recursul ierarhic	50

CAP. 5 CONTROLUL POLITIC EXERCITAT DE CĂTRE PARLAMENT	54
1. Specificul acestei forme de control și dispoziții constituționale în materie	54
2. Control parlamentar și răspunderea politică a Guvernului .	59
CAP. 6 CONTROLUL SOCIAL	63
1. Aspecte generale	63
2. Dreptul de petiționare	64
3. Accesul la informațiile de interes public	71
3.1. <i>Reglementări cadru</i>	71
3.2. <i>Informații publice din oficiu</i>	73
3.3. <i>Solicitarea informațiilor de interes public</i>	75
4. Transparența decizională	76
4.1. <i>Reglementări generale</i>	76
4.2. <i>Proceduri privind participarea cetățenilor și a asociațiilor legal constituite la procesul de elaborare a actelor normative și la procesul de luare a deciziilor</i>	79
CAP. 7 CONTROLUL JUDECĂTORESC AL ACTIVITĂȚII ADMINISTRAȚIEI PUBLICE ÎN CONTENCIOSUL ADMINISTRATIV	84
<i>SECȚIUNEA 1. NOȚIUNEA ȘI TRĂSĂTURILE CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV</i>	84
1. Noțiunea contenciosului administrativ	84
2. Rațiunea existenței controlului judecătoresc asupra legalității activității administrației publice	89
3. Principii de organizare și funcționare a contenciosului administrativ	92
<i>SECȚIUNEA 2 - OBIECTUL CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV</i>	95
1. Sfera obiectului controlului judecătoresc cu privire la activitatea de organizare a executării legii	95
2. Legătura dintre obiectul controlului judecătoresc cu privire la organizarea executării legii și obiectul acțiunii în contencios administrativ	97

3. Operațiunea de conformitate în controlul efectuat de instanțele judecătorești asupra activității de organizare a executării legii	98
<i>SECȚIUNEA 3 - CONDIȚIILE ACȚIUNII ÎN CONTENCIOS ADMINISTRATIV</i>	
<i>ADMINISTRATIV</i>	99
1. Calitatea reclamantului	100
1.1. Reglementarea calității reclamantului în vechea Lege a contenciosului administrativ nr. 29/1990	100
1.2. Reglementarea calității reclamantului în noua Lege a contenciosului administrativ nr. 554/2004	104
2. Condiția vătămării unui drept sau unui interes legitim	109
3. Condiția vătămării unui drept sau interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri	111
3.1. Noțiunea actului administrativ în sensul Legii 554/2004	112
3.2. Problema operațiunilor administrative	116
4. Condiția îndeplinirii procedurii administrative prealabile	117
5. Introducerea acțiunii în termen	119
<i>SECȚIUNEA 4. PROCEDURA ÎN CONTENCIOSUL ADMINISTRATIV</i>	
<i>ADMINISTRATIV</i>	120
1. Procedura de soluționare a cererilor în contenciosul administrativ	120
1.1. Obiectul acțiunii judiciare	120
1.2. Acțiunile împotriva ordonanțelor Guvernului	121
1.3. Instanța competentă	122
1.4. Termenul de introducere a acțiunii	123
1.5. Documentele necesare pentru introducerea acțiunii în contenciosul administrativ	124
1.6. Citarea părților	124
1.7. Suspendarea executării actului	125
1.8. Introducerea în cauză a funcționarului	127
1.9. Judecarea cererilor	127
1.10. Soluțiile pe care le poate da instanța	128
1.11. Termenul de prescripție pentru despăgubiri	129
1.12. Recursul	129
1.13. Judecarea recursului în situații deosebite	129

2. Procedura de executare	130
2.1. <i>Titlul executoriu</i>	130
2.2. <i>Obligația publicării</i>	130
2.3. <i>Obligația executării</i>	131
2.4. <i>Instanța de executare</i>	132
2.5. <i>Acțiunea în regres</i>	132
2.6. <i>Completarea dispozițiilor Legii 554/2004 cu dreptul comun</i>	132
3. Organizarea și competența instanțelor de contencios administrativ	133
3.1. <i>Principiile organizării și realizării justiției prevăzute de Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară</i>	133
3.2. <i>Organizarea instanțelor judecătorești</i>	135
3.3. <i>Instanțele de contencios administrativ și competențele acestora</i>	137
ANEXE	140
BIBLIOGRAFIE	299

Capitolul 1

SPECIFICUL ACTIVITĂȚII ADMINISTRAȚIEI PUBLICHE

1. Noțiuni introductive

Spre deosebire de administrația privată, administrația publică urmărește satisfacerea interesului public, a utilității publice, în mod dezinteresat, inclusiv prin realizarea de servicii publice. Mobilul administrației publice este atât satisfacerea, în mod corespunzător și continuu, a unor cerințe esențiale, comune întregii colectivități umane, care exced prin amploarea lor posibilitățile particularilor, cât și satisfacerea acelor cerințe care, prin natura lor, sunt nerentabile și nimeni nu s-ar oferi să le asigure.

Sub aspectul mijloacelor pe care le are la dispoziție administrația publică pentru realizarea scopului său, evidențiem, în mod esențial, posibilitatea folosirii prerogativelor de putere publică. Deciziile administrației publice sunt obligatorii fără a se cere acordul celor cărora li se aplică, administrația publică putând utiliza atunci când este necesar, mijloace de constrângere.

Administrația publică constituie un proces continuu, o activitate neîntreruptă, adaptată permanent la condițiile dinamice ale mediului social, economic și politic, pe când administrația particulară poate înceta în momentul în care nu mai devine rentabilă (societăți comerciale) sau din alte motive.

Administrația publică nu se confundă cu **administrația de stat**, întrucât ea are o sferă mai largă de cuprindere și se

realizează nu numai prin activitatea organelor statului, ci și prin activitatea altor subiecți, inclusiv a autorităților administrației publice locale, a regiilor autonome și a instituțiilor publice.

Pentru clarificarea noțiunii de administrație publică este necesar să luăm în calcul cât mai multe accepțiuni sau sensuri ale acestei noțiuni, după cum urmează:

- în primul rând, administrația publică reprezintă acel **segment de relații sociale** reglementate de normele dreptului administrativ;
- în al doilea rând, administrația publică reprezintă un **sistem de organe, autorități și instituții** ale căror activitate și organizare sunt guvernate de norme juridice de drept public (sensul organic/formal);
- în al treilea rând, administrația publică reprezintă **ansamblul activităților** realizate și **competențelor** exercitate în scopul promovării interesului public, fie la nivel general, fie la nivel local (sensul funcțional/material).

Administrația publică poate fi privită ca un segment al vieții sociale ce are ca rol punerea aplicare a dispozițiilor normative edictate de puterea legiuitoare. Cu alte cuvinte, sistemul administrației publice are un rol unic la nivelul societății, acela de a realiza ordinea socială, prin instituirea ordinii juridice, în consonanță cu schimbările legislative sau normative de la nivelul statului luat în considerare în baza de referință.

Așa cum se poate observa mai sus, administrația publică reprezintă un segment de relații sociale ce se manifestă în comunitatea socială la care se referă, segment de relații guvernat de normele juridice aflate în vigoare la un moment dat. Astfel, dacă la nivelul unei forme de organizare cu caracter privat normele de conduită sunt interne, stabilite la nivelul

conducerii, la când vorbim de instituții sau organisme ce aparțin administrației publice, toate activitățile derulate sunt circumscrise dispozițiilor normative emise de Parlament.

Administrația publică poate fi definită ca acea activitate de organizare și de executare în concret a legii, cu caracter dispozitiv și prestator care se realizează în principal de organele administrației publice și, în subsidiar, de celelalte organe ale statului, precum și de organizații particulare de interes public¹.

2. Obiectul administrației publice

Am prezentat mai sus faptul că administrația publică, în comparație cu administrația privată, urmărește realizarea unui scop ce nu îi este propriu, respectiv realizarea interesului general. Astfel, administrația publică reprezintă un sistem de organe, instituții, autorități etc. ce nu-și promovează interesele proprii, cum se întâmplă în cazul administrațiilor particulare (*societăți comerciale sau firme*), ci valori generale, în conformitate cu competențe atribuite prin lege.

La nivelul fiecărei societăți umane sunt identificate interese în funcție de nevoile societății respective, interese care trebuie realizate de structurile de conducere ale colectivității umane respective, printre care se numără și sistemul de organe al administrației publice.

În general, administrația publică are ca obiect sau ca scop realizarea valorilor care exprimă interesele statului sau ale unei colectivități distincte, recunoscută ca atare de stat, valori care sunt exprimate în actele normative elaborate de către puterea legiuitoare.

¹ Alexandru Negoită, *Drept administrativ, 1996, Ed. Sylvi.*, pag. 12;

Astfel, la nivelul administrației publice centrale este promovat interesul public național, iar la nivelul administrațiilor publice locale sunt promovate interesele publice locale.

Obiectul administrației publice este realizat prin anumite activități ce intră, conform legii, în competența administrației publice. Administrația publică, în statul de drept, reprezintă principala pârghie prin care se realizează valorile stabilite la nivelul eșichierului politic.

Administrația publică se regăsește pretutindeni, în toată complexitatea vieții sociale, intervine în toate domeniile socialului și constituie una dintre cele mai utile activități umane.

3. Legăturile administrației publice cu alte structuri statale

Trebuie reținut faptul că administrația publică nu-și realizează obiectivele independent de celelalte puteri ale statului și în legătură cu acestea. Acest lucru presupune atât o colaborare, cât și un control reciproc între acestea.

Spre exemplu, administrația este legată de puterea judecătorească ale cărei hotărâri sunt aplicate și executate în cadrul administrației publice, la nevoie, putându-se recurge la mijloace de constrângere statală. Pe de altă parte, puterea judecătorească exercită un control de legalitate asupra activității administrației, dacă avem în controlul judecătoresc în contencios administrativ.

Cel mai strâns administrația este legată de puterea executivă. Administrația publică se realizează atât de organele puterii executive (Președintele României, Guvernul României și Ministerele) cât și de autoritățile administrației publice locale (consiliile județene, consiliile locale și primarii) care nu sunt organe ale puterii executive, precum și prin regii autonome și

instituții social-culturale care, de asemenea, nu sunt organe ale puterii executive.

Într-adevăr, dacă statului i se recunoaște dreptul originar de exercitare a administrației publice, doctrina și practica recunosc faptul că aceasta poate fi exercitată și de colectivitățile locale, prin instituții publice proprii, constituite în acest caz vorbindu-se de un drept derivat, iar activitatea purtând denumirea de administrație publică locală.

4. Funcțiile administrației publice

În doctrina juridică se consideră că funcțiile administrației publice se pot rezuma la acțiuni de consultare și acțiuni de deliberare. De aceea, administrația a fost clasificată în *activă, consultativă și deliberativă*².

Administrația este activă când aplică și execută legea sau când se ia o măsură de utilitate publică, este consultativă când dă avize și este deliberativă când un organ colegial ia anumite decizii. Astfel, cu titlu de exemplu, administrația este activă atunci când un agent constatatator încheie un proces-verbal de contravenție sau când un primar decide asupra unei probleme de interes local, administrația este consultativă când ministrul finanțelor avizează un proiect de hotărâte de guvern, întocmit de alt minister și este deliberativă când Colegiul director al serviciului Român de Informații ia o decizie.

Din analiza competențelor pe care le are administrația publică putem observa că *principalele funcții* pe care aceasta le are sunt următoarele:

a) - funcția de execuție care are menirea de a organiza și a asigura punerea în aplicare a actelor normative, în ultimă

² Paul Negulescu - *Tratat de drept administrativ*, ediția a IV-a, Editura "F.Marvan", București 1934, pag. 41-42;

instanță folosind autoritatea de care dispune sau chiar constrângerea;

- b) - funcția de instrument de conservare a valorilor societății;
- c) - funcția de elaborare a unor proiecte de acte normative;
- d) - funcția de elaborare a unor norme juridice, în baza delegării din partea Parlamentului ;
- e) - funcția previziune și de implementare a politicilor economice și sociale.

a) **Funcția de execuție a administrației publice** rezultă din rolul acesteia de organizare a executării legii și de executare în concret a acesteia. Din această perspectivă, administrația publică dispune de o structură organizatorică și funcțională aptă să pună în practică și chiar aplice legea în momentul în care aceasta este încălcată. De asemenea, tot administrația publică este aceea care realizează cadrul necesar pentru respectarea legii în toate segmentele vieții sociale.

b) **Funcția de instrument de conservare a valorilor societății.** Aceasta este îndrituită să ia măsuri pentru protejarea tuturor valorilor sociale, chiar prin măsuri coercitive. Din această perspectivă administrația publică are dreptul dar și obligația de a sancționa acele fapte de natură a aduce atingere valorilor sociale.

c) **Funcția de elaborare a unor proiecte de acte normative.** Puterea executivă este aceea care are dreptul de a elabora proiecte de acte normative pe care le trimite spre aprobare Parlamentului. În activitatea sa de executare a legii puterea executivă se confruntă permanent cu probleme noi ce necesită a fi reglementate fapt ce impune, chiar și practic, realizarea de astfel de proiecte.

d) **Funcția de elaborare a unor norme juridice.** Această funcție rezultă, după cum vom observa, pe de o parte, din posibilitatea legală pe care o are Guvernul de a emite hotărâri pentru organizarea executării legilor, ordonanțe în temeiul unei legi speciale de abilitare și ordonanțe de urgență potrivit Constituției și, pe de altă parte, din posibilitatea pe care o au consiliile locale și județene de a emite hotărâri cu caracter normativ care se aplică în unitatea administrativ-teritorială unde acestea funcționează.

e) **Funcția de previziune și de implementare a politicilor economice și sociale.** Spre exemplu, această funcție se observă cel mai bine din una din atribuțiile pe care le are Guvernul, aceea de elaborare a strategiei de punere în aplicare a Programului de guvernare acceptat de Parlament. Guvernul trebuie să ia măsuri pentru buna funcționare a sistemului economic al statului, precum și măsuri de rezolvare a problemelor ce apar la nivelul societății globale.

5. Conținutul administrației publice

Conținutul administrației publice este dat de două categorii de activități:

- activități cu caracter dispozitiv sau de dispoziție și
- activități cu caracter prestator sau de prestație.

a) Prin **activitățile executive cu caracter de dispoziție** se stabilește ce trebuie să facă sau să nu facă, ce le este permis sau interzis subiecților de drept, persoane fizice sau juridice, administrația publică putând interveni în anumite cazuri, cu aplicarea de sancțiuni pentru nerespectarea conduitei prescrise³.

³ **Mircea Preda**, *Curs de drept administrativ, Partea generală*, Casa editorială "Calistrat Hogaș", București, 1995, pag.15;

Acest gen de activități corespund funcției administrației publice de elaborare de norme juridice.

Denumirea de activități executive cu caracter de dispoziție relevă caracterul pregnant al folosirii puterii conferite de lege administrației publice de a organiza executarea legii. Acest proces este deosebit de complex și laborios, parcurgând mai multe etape, respectiv documentare, studii, avize, variante, opțiuni, deliberări, decizii etc.

b) Cea de-a doua categorie de activități care formează conținutul administrației publice este *prestarea de servicii*. Administrația publică, mai ales în statul de drept, democratic, nu își poate reduce activitatea numai la latura dispozitivă. Activitatea administrației constă și din diferite prestații, de interes general realizate pe baza și în executarea legii din oficiu sau la cererea cetățenilor, persoanelor juridice sau diferitelor organe ale statului.

Prestația cuprinde administrația publică în domeniul salubrității publice și a ocrotirii mediului ambiant, furnizarea de gaze naturale, curent electric, servicii telefonice, radio, televiziune, poștă, transport în comun, construcții și închirieri de locuințe, asistență sanitară, spectacole și activități culturale, educative și multe altele⁴.

Persoanele fizice și persoanele juridice recurg la prestațiile pe care le realizează administrația publică în cele mai variate ocazii și cele mai diferite domenii de activitate. Organele administrației publice au misiunea de a satisface nevoile cetățenilor și ale colectivității, realizarea prestațiilor respective având caracterul unor servicii publice pe care administrația le pune la dispoziția cetățenilor. Aceste prestații se înfăptuiesc tot pe baza și în executarea legii, ele reprezintă o formă specifică de executare în concret a legii.

⁴ J.Vermeulen, citat de Al. Negoită - op. cit., pag. 9;

Activitățile executive cu caracter de prestație se realizează atât prin acte juridice, cât și prin operații materiale. Unele dintre actele juridice prin care se realizează prestațiile sunt acte administrative. Astfel, sunt certificatele medicale sau diplomele eliberate de școli sau facultăți. Uneori prestațiile administrației publice se realizează în baza unor contracte administrative ce se încheie între administrație și alte persoane.

Activitățile de prestație care fac parte din conținutul administrației publice derivă din funcțiile statului de drept.

Într-adevăr, statul modern pe lângă funcțiile tradiționale de reglementare a activității membrilor societății și de executare a acestor reguli, mai are de realizat o multitudine de prestații în favoarea membrilor societății.

În unele cazuri, activități de organizare a executării legii și de executare a acesteia se realizează și de către organizații particulare, activitățile lor fiind de interes public, prevăzute în conformitate cu prevederile acesteia, deși nu fac parte din sistemul de organizare a statului. Așa, de exemplu, este cazul barourilor de avocați, unităților sanitare ori instituțiilor de învățământ particulare care desfășoară activități de interes și utilitate publică, dar nu fac parte din sistemul de organizare a administrației publice.

Aceste două tipuri de activități pe care le realizează administrația publică le vom aprofunda mai în amănunt când vom vorbi despre modalitățile prin care administrația publică își realizează obiectivele.

Capitolul 2

ASPECTE GENERALE PRIVIND CONTROLUL ACTIVITĂȚII ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

SECȚIUNEA 1. NOȚIUNEA ȘI SPECIFICUL CONTROLULUI ACTIVITĂȚII ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

1. Noțiunea controlului

Activitatea administrației publice implică acțiuni derulate în scopul realizării următoarelor funcțiuni: *previziune, organizare, coordonare și control*.

Controlul asupra activității administrației publice reprezintă mijlocul prin care se analizează dacă structurile acesteia acționează conform normelor de referință stabilite și scopurilor generale ale administrației publice.

Controlul reprezintă o garanție a respectării principiului legalității în toate manifestările administrației publice, cu ajutorul acestui control putând fi descoperite eventualele abateri de la normele legale și stabilite măsuri concrete de corectare a acțiunii de executare a legii.

Necesitatea controlului asupra administrației publice rezidă și din faptul că realizarea competenței unui organ al administrației publice presupune, ca esență, transpunerea în practică a dispozițiilor legii sau după caz, prestarea celor mai diverse servicii publice, însă numai în limitele îngăduite de lege, ceea ce subliniază imperativul funcționării administrației publice în spiritul exigențelor principiului legalității.

Controlul administrației publice prezintă particularități în sensul modalităților de exercitare a acestui control, ținându-se seama de diferiți parametri care circumscriu cadrul și criteriile controlului.

Controlul administrației poate fi realizat din interiorul sau din afara acestuia, poate fi unul de specialitate sau unul politic, poate fi un control pur administrativ sau unul administrativ-jurisdicțional etc.

Descentralizarea administrației publice pe baza principiului autonomiei locale și recunoașterea de către stat a dreptului colectivităților locale de a soluționa o parte însemnată din problemele administrării comunităților locale constituite în comune, orașe, municipii, județe a impus apariția unor forme noi de control și construcția unei instituții publice specifice administrației statale în județe-prefectul.

Ca o funcție principală a administrației publice, controlul are drept scop de a confrunța acțiunile realizate de către aceasta cu scopurile și sarcinile sale, de a verifica conformitatea administrației publice, sub aspect material, cu o bază de referință. Prin obiectivele sale, controlul administrativ, oglindește complexitatea administrației publice, pe care trebuie să o urmărească în toate determinările sale concrete.

Acțiunile de control contribuie, prin constatările și concluziile acestora, la corectarea deciziilor administrative și la adoptarea acțiunilor administrației publice la realitățile sociale aflate în continuă evoluție.

Nu numai rezultatul acțiunii administrative face obiect al controlului, ci și structura instituțiilor care desfășoară activități pe linia organizării executării și executării în concret a legii, precum și felul cum acționează persoanele înzestrate cu competența legală în materie.

Esența controlului administrativ, așa cum arata profesorul I. Iovănaș, constă în confruntarea administrației

publice „așa cum este, cum a fost sau cum va fi, cu ceea ce trebuie, ceea ce trebuia sau ceea ce va trebui să fie”.

Așa cum observa Prof. Ioan Alexandru, **controlul administrativ** reprezintă verificarea exercitată de administrația publică asupra ei însăși.

2. Obiectivele controlului

Obiectivele controlului administrativ sunt de a constata dacă stadiul și modul de îndeplinire a atribuțiilor legale, se desfășoară în baza legii, și operativ, el trebuie să aibă un rol activ, în vederea perfecționării activității controlate, inclusiv a legislației pe care se întemeiază activitatea verificată.

Menirea controlului este de a descoperii cauzele generatoare și condițiile favorizatoare ale abaterilor de la normele legale, în vederea înlăturării lor prin aplicarea măsurilor de corecție și sancționare, dacă este cazul, în scopul evitării producerii în viitor a altor abateri. În cazul autorităților și instituțiilor publice autonome, controlul vizează numai legalitatea activității și se realizează conform prevederilor legale.

În primul rând, controlul administrativ vizează verificarea legalității activității administrației publice, cu toate că acesta nu reprezintă altceva decât baza de plecare a activității de control, de aici în colo plecând aspectele ce țin de eficiența și eficacitatea activității administrative.

Prof. Ioan Alexandru leagă controlul administrativ de verificarea modului de executare a deciziei administrative, ca fundament al bunei funcționări a administrației publice⁵. Aceasta este o perspectivă cu caracter de principiu pentru

⁵ Ioan Alexandru – Administrația publică – teorii, realități, perspective, Editura Lumina Lex, București, 2002, pag. 491;